

Voler dir

Voler dir vol dir «significar», afirmació que, per tant, podem també fer dient que *voler dir* significa «significar». Com en molts altres casos, tenim en aquest una idea o significat que es pot expressar alhora per un verb d'origen culte i per una locució verbal de formació popular. I no cal dir que els qui ens ocupem habitualment del significat de les paraules ens aprofitem de bon grat d'aquesta sinonímia existent entre *voler dir* i *significar* recurrent adés al verb adés a la locució verbal.

El verb *significar*, malgrat el seu origen culte, ja ha esdevingut avui normal en el llenguatge comú, però sembla evident que en un llenguatge que vulgui ésser netament popular, la locució *voler dir* hi resulta encara preferible. I resulta adequat de fer notar que el Diccionari Fabra la recull i defineix dues vegades, a «*voler*» i a «*dir*». La Gran Enciclopèdia Catalana, en canvi, l'ha reservada a l'article «*voler*».

El Diccionari Fabra, però, no recull certes expressions que provenen sens dubte d'aquesta locució, *voler dir*, i que tenen una vitalitat extraordinària en el nostre llenguatge col·loquial, cosa que es reflecteix perfectament en els diàlegs de tota la nostra narrativa (incloent-hi el teatre, és clar), especialment la que ha sabut poar les seves formes d'expressió en el llenguatge autènticament viu, genuí i popular. Ens referim a les expressions *Vols dir?* o *Vols dir que...?* que indiquen el dubte del qui parla sobre una cosa que l'altre

acaba de dir o que diu tot seguit ell mateix, i a les expressions anàlogues, però impersonals, *Vol dir?* i *Vol dir que...?* amb què hom demana confirmació d'allò que ha arribat a saber. La Gran Enciclopèdia recull les primeres a «*voler*» i les altres a «*dir*». A les variants *Vols dir?* o *Voleu dir?* i *Vols dir que...?* o *Voleu dir que...?*, cal afegir, sens dubte, les que corresponen al tractament de vostè: *Vol dir?* o *Volen dir?* i *Vol dir que...?* o *Volen dir que...?* En canvi, les altres, les que serveixen per a demanar confirmació d'una cosa, com que, tal com hem dit, són impersonals, no admeten cap variant. Ho mostra clarament l'exemple de la Gran Enciclopèdia, que transcrivim, consistent en una frase adreçada a algú que hom tracta de tu: *Abd, vol dir que ja has plegat de treballar?*

Alguns narradors i autors de teatre actuals, en lloc de les expressions *Vols dir?* i *Vols dir que...?* (i les seves variants, d'acord amb la persona a qui hom s'adreça), recorren sovint a les que s'han format amb verbs com *creure* o *semblar*. No es pot negar la validesa de frases com *Creieu que vindrà?* o *Et sembla que plourà?* però ja és més dubtós que puguem admetre *Ho creus?* o *Li sembla?* La preferència que hom manifesta per aquestes solucions és, en tot cas, injustificada i es deu sens dubte a un oblit o manca de disponibilitat de les formes més pròpies i genuïnes de llenguatge.